

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12339-05-22 פלאס ונצ'רס בע"מ ואח' נ' איזנסטיין ואח'

מספר בקשה: 92

לפני כבוד השופטת סיגל יעקבי

תובעים

1. פלאס ונצ'רס בע"מ
 2. אורן אבקסיס
 3. Forpost- Investments and Development LLP
- ע"י ב"כ עוה"ד זוהר לנדה, אייל נחשון, עידו וקדי,
נעמה בן ארוש משה ושני צור
ממשרד ברנע ג'פה לנדה ושות', עורכי דין

נגד

נתבעים

1. אסף איזנסטיין
2. יונתן מרדכי צרויה
3. עינת שניצר איזנסטיין
4. לושה מערכות בע"מ
5. Lusha Systems Inc

הנתבעים 1 ו-3 ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר טל רוטמן ואח'
ממשרד פרל כהן צדק לצר ברץ ושות'

הנתבעים 2, 4 ו-5 ע"י ב"כ עוה"ד דובב אפל ונועם זמיר
ממשרד ש. הרוביץ ושות'

החלטה

1. בפניי בקשת הנתבעים 1 ו-3 (להלן: "הנתבעים"), אשר הוגשה בהתאם להסדר הדיוני שאושר בהחלטה מיום 25.5.2025, שעניינה בהיקף העיון בהחלטת מיסוי.
2. עניינה של התביעה שבכותרת, בתמצית, בטענת התובעים כי הנתבעים 1-5 נטלו שלא כדין את זכויותיהם של התובעים במיזם ובמוצר הטכנולוגי של חברת נטע איזנסטיין ניהול (2008) בע"מ (להלן: "נטע איזנסטיין"), אשר התובעים והנתבעים 1 ו-3 היו בעלי מניות בה, והעבירו אותם לנתבעת 4 וממנה לנתבעת 5 (להלן יחד: "לושה"). בין היתר נטען בכתב התביעה כי חברת נטע איזנסטיין פיתחה ושיווקה מוצר הכולל תוסף לדפדפן Chrome (להלן: "התוסף") אשר באמצעות ניטור ודליית נתונים מפלטפורמות אינטרנטיות, נועד לסייע למגייסים של כוח אדם באיתור מועמדים רלוונטיים. עוד נטען בכתב התביעה כי בשנת 2019 פורקה חברת נטע איזנסטיין בפירוק מרצון, על יסוד מצגיו הכוזבים של הנתבע 1 למשקיעיה (ובכללם התובעים), במהלך מתוכנן שרקמו הנתבעים 1-3 בצוותא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12339-05-22 פלאס ונצ'רס בע"מ ואח' נ' איזנשטיין ואח'

- חדא, במרמה ומאחורי גבם של התובעים, אשר נועד לנשל את התובעים מפירות השקעתם ומאחזקותיהם, להציג להם מצגי שווא ולגזול מהם מיזם ומוצר מבטיחים ומשגשים בהם השקיעו, לרבות זכויותיהם לפתח את המיזם והמוצר וליהנות מרווחיהם. על יסוד טענותיהם אלה עתרו התובעים במסגרת כתב התביעה לשורה של סעדים - הצהרתיים וכספיים - ובין היתר לסעד הצהרתי לפיו קניינה הרוחני של לווה ומוצריה, לרבות הטכנולוגיה שעל בסיסה פועל המוצר הטכנולוגי שלה, יסודם ומקורם בקניינה הרוחני ומוצריה של חברת נטע איזנשטיין ולסעד הצהרתי לפיו התובעים זכאים להירשם כבעלי מניות בנתבעת 4, בנתבעת 5 ובכל תאגיד שהוקם או יוקם בקשר עם המיזם או המוצר.
3. בכתב התביעה נטען, בין היתר, כי הנתבע 1 חתר להביא לסיום פעילותה של החברה ובינתיים המשיך, יחד עם הנתבע 2, בקידום תכניתם הפסולה ובתוך כך הקים את הנתבעת 5. עוד נטען בכתב התביעה כי ביום 31.12.2017 חתמו הנתבע 1 והנתבע 2 על הסכם מיזוג בין חברת YTD LTD שהייתה בבעלות הנתבע 2 לבין חברת לווה מערכות בע"מ, שהייתה בבעלות משותפת של הנתבעים 1 ו-2, מיזוג אשר תוצאתו הייתה הקמת הנתבעת 4 (להלן: **"הסכם המיזוג"**) ואולם הגם שהסכם המיזוג, שהעתק ממנו צורף כנספח 17 לכתב התביעה המתוקן, נחתם בחודש דצמבר 2017, הוא דווח לרשם החברות רק לאחר פירוקה של חברת נטע איזנשטיין, זאת במטרה להסוות את גזילת המיזם מידי התובעים.
4. במסגרת הליכי גילוי המסמכים שניהלו הצדדים לאחר הגשת התביעה העבירו הם זה לזה מסמכים שונים כשהם מושחרים באופן חלקי. בעקבות דיון קדם המשפט שהתקיים ביום 20.3.2025 נקבע כי הצדדים יקיימו ביניהם שיח בניסיון להגיע להסכמות בנוגע למסמכים לגביהם יינתן צו לפי סעיף 23 לחוק עוולות מסחריות וכן בנוגע למסמכים אשר יועמדו לעיון ללא השחרות בכפוף לחתימה על כתב התחייבות לשמירה על סודיות. מהבקשה עולה כי הצדדים קיימו ביניהם שיח בסופו הגיעו להסכמה לפיה התובעים יחתמו על הסכם סודיות ובכפוף לכך יועברו אליהם מסמכים מסוימים אשר הוגדרו על ידי הנתבעים כסודיים או חסויים, כאשר ביחס לחלק מהמסמכים הוסכם שהם יועברו במלואם וביחס לאחרים נקבע שיועברו חלקים רלוונטיים מתוכם. עוד הוסכם על ידי הצדדים שאם תהיה לצד מסוים טענה שיש להעביר באופן מלא מסמך שהועברו רק חלקים מתוכו, הוא יפנה לצד המעביר בדרישה מתאימה תוך שהצד המעביר יהיה רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לבית המשפט ביחס לאותו מסמך. הסכמות אלה עוגנו בהסדר דיוני שקיבל תוקף של החלטה.
5. במסגרת הבקשה דנן עותרים הנתבעים להורות כי אינם חייבים להעמיד לעיון התובעים חלקים נוספים מהחלטת המיסוי בעניין המיזוג מיום 19.22.2018 (להלן: **"החלטת המיסוי"**), מעבר למה שכבר נמסר לתובעים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12339-05-22 פלאס ונצ'רס בע"מ ואח' נ' איזנשטיין ואח'

6. לטענת התובעים, במסגרת הפגישות שקיימו הצדדים ביקש ב"כ התובעים מב"כ הנתבעים להסביר מדוע ישנם מסמכים שאותם בכוונתם להעביר באופן חלקי בלבד ובפרט מדוע החלטת המיסוי מועברת באופן חלקי ובמענה לכך הסביר ב"כ הנתבעים לב"כ התובעים שהחלטת המיסוי היא מסמך חסוי שאין חובה לגלותו בגילוי מסמכים, וממילא, הרלוונטיות היחידה שלו לעניין אינה מצד תוכנה אלא מצד התאריך שבו ניתנה, זאת מאחר ובהתאם להוראות הסכם המיזוג לא ניתן היה להשלים את ביצוע המיזוג לפני מתן החלטת המיסוי ולנוכח טענת התובעים כי המיזוג עוכב כביכול בכוונה עד לחיסול חברת נטע איזנשטיין.

7. הנתבעים טוענים כי אינם חייבים לגלות חלקים נוספים מהחלטת המיסוי בעניין המיזוג מעבר לחלקים שגולו על ידם זאת נוכח חסיונם של המסמכים והיעדר רלוונטיות החלטות המיסוי למחלוקת בין הצדדים. בתמצית טוענים הם כי החלטת המיסוי היא מסמך חסוי לפי דין, זאת בהסתמך על הוראות סעיפים 231(א) ו-234 לפקודת מס הכנסה הקובעים חובת סודיות על מידע המוחלף בין נישום לרשויות המס. לטענתם, הפסיקה הכירה במידע זה כחסוי במסגרת סכסוכים אזרחיים לשם הגנה על פרטיות הנישום ועל האינטרס הציבורי בעידוד מסירת דיווחי אמת לרשויות. בנוסף טוענים הנתבעים להיעדר רלוונטיות למחלוקת בין הצדדים ומבהירים כי הרלוונטיות של החלטת המיזוג אינה מצד תוכנה, אלא מצד התאריך שבו ניתנה, שכן לנוכח הוראות ההסכם לא היה אפשר להשלים את ביצוע המיזוג לפני מתן החלטת המיסוי ומצד מועד הפניה הראשונה לרשות המסים בעניין המיזוג, כל זאת בהתייחס לטענת התובעים בכתב התביעה לפיה המיזוג עוכב בכוונה עד לחיסול חברת נטע איזנשטיין. לטענת הנתבעים, החלק הרלוונטי היחיד, שכבר גולה והועמד לעיון התובעים, הוא מועד מתן ההחלטה והסימוכין שבה, נתונים המפריכים לשיטת הנתבעים את טענת התובעים כאילו הנתבע 1 עיכב במכוון את הליכי המיזוג. הנתבעים מדגישים כי גילו לתובעים חלקים מהמסמך באופן וולונטרי ולפנים משורת הדין, לצורך מענה ממוקד לטענת העיכוב, זאת על אף שלא הוגשה דרישה ספציפית למסמך זה בשלב גילוי המסמכים וטוענים כי דרישת התובעים כעת לקבלת המסמך המלא הועלתה בחוסר תום לב. הנתבעים מוסיפים וטוענים כי אף אם לא חל על המסמך חיסיון מוחלט, על התובעים להוכיח שהמסמך דרוש במידה המצדיקה את הסרת החיסיון אלא שהמידע שנותר מושחר הוא בעל "תועלת שולית" לכל היותר, ואינו חיוני לבירור האמת מעבר לראיות שכבר הוצגו. יצוין כי הנתבעים העבירו את החלטת המיסוי המלאה ב"מעטפה סגורה" לעיון בית המשפט, על מנת שיוכל להכריע בבקשה לאחר שיתרשם מהתוכן המושחר.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12339-05-22 פלאס ונצ'רס בע"מ ואח' נ' איזנשטיין ואח'

8. התובעים טוענים מנגד כי דין הבקשה להידחות וכי יש להורות לנתבעים להעביר את החלטת המיסוי והמסמכים שצורפו לה. לטענתם, אין בסיס לטענת הנתבעים לפיה הם בחרו לגלות את החלטת המיסוי באופן וולונטרי, אף מבלי שהצהירו עליה ומבלי שנדרשה על ידי התובעים וכי מסמכים אלה נדרשו על ידם במסגרת ההליכים המקדמיים, זאת נוכח היותם רלוונטיים ביותר להליך. בין היתר טוענים התובעים כי החלטת המיסוי נדרשת לצורך הוכחת הערך שכל צד הביא למיזוג, לחשיפת לוחות הזמנים והתנהלות הנתבעים, שעל פי הנטען החלו לפעול יחד "מאחורי גבם" של התובעים כבר בשנת 2016, אך דחו את ההכרזה על המיזוג לרגע האחרון ורק לאחר פירוק חברת נטע איזנשטיין. עוד נטען כי הנתבעים עצמם, בעצם גילוי המסמך, גם אם בחלקו, מודים ברלוונטיות המסמך למחלוקת בדבר הסתרת המיזוג אך עושים בו שימוש סלקטיבי בלבד.

9. לטענת התובעים, הנתבעים בחרו להעביר לידיהם גרסה מושחרת כמעט לחלוטין של החלטת המיסוי אך בו בזמן מבקשים הם להסתמך על חלקים ממנה כדי לתמוך בקו ההגנה שלהם וכי אין מקום לאפשר לנתבעים להסתמך על המסמך כראיה מבלי לגלות את תוכנו המלא.

10. במענה לטענת הנתבעים לחסיון המסמך טוענים התובעים כי חובת הסודיות והחיסיון המעוגנים בפקודת מס הכנסה חלים על נציגי רשויות המס במסגרת תפקידם ולא על נישומים שהם צדדים פרטיים להליך משפטי אזרחי וכי בהתאם לפסיקה חיסיון זה אינו משמש הגנה לבעל דין המבקש למנוע גילוי מסמך שהוא עצמו הגיש לשלטונות המס.

11. התובעים מדגישים כי חתמו על כתב התחייבות לשמירה על סודיות כחלק מהסדר דיוני שנועד לאפשר להם לעיין במסמכים וכי הסדר זה, בצירוף חובתם המפורשת של הנתבעים לפעול בתום לב, שומט את הקרקע תחת הצורך בחיסיון. לבסוף טוענים התובעים כי הימנעות מהצגת המסמך המלא מקימה חזקה שגילוי היה פועל לרעת הנתבעים ותומך בגרסת התובעים.

דין והכרעה

12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים באתי למסקנה כי דין בקשת הנתבעים להתקבל.

13. סעיפים 231(א) ו-234 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] עליהם סומכים הנתבעים את טענת החיסיון מטילים חובת סודיות על מי שמידע הגיע אליו בתוקף תפקידו ברשויות המס. אמנם, כידוע, סודיות לחוד וחיסיון לחוד ואולם הוראת חוק הקובעת סודיות מידע עשויה להתפרש, לנוכח תכליותיה, כמשתרעת גם על סודיות המידע בהליך השיפוטי ובכך להביא לידי יצירתו של חסיון (רע"א 6546/94 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' הנרי אזולאי ואח', פ"ד מט(4) 54 (1995), בפס' 21).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12339-05-22 פלאס ונצ'רס בע"מ ואח' נ' איזנשטיין ואח'

14. הגם שהמילה חיסיון אינה נזכרת בסעיפים אלה, כמו גם בסעיפים אחרים בחוקי המס המטילים חובת סודיות על מי שהמידע הגיע אליו בתוקף תפקידו, הפסיקה גזרה מהוראות סודיות אלה חיסיון ביחסי נישום - רשות מס (בג"צ 207/79 **רות יהלומי נ' שר האוצר** (נבו, 14.1.1971) (להלן: "**עניין יהלומי**"); רע"א 302/09 **יניב ניסים נ' פקיד שומה דן** (נבו, 5.8.2009); רע"א 9153/12 **מנהל מס ערך מוסף אשדוד נ' הקורנס מפעלי עופרת בע"מ**, (נבו, 25.2.2013, פס"9) (להלן: "**עניין הקורנס**"); יצחק עמית, **חסינות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי** (2021), עמ' 1016-1014) (להלן: "**חסינות ואינטרסים מוגנים**").

15. חובת הסודיות הקבועה בסעיפים אלה חלה על עובדי רשות המסים אך החיסיון הנגזר מסעיפי הסודיות הוא תוכני - מהותי וחל על המידע עצמו (**חסינות ואינטרסים מוגנים**, עמ' 1017). מסקנה זו מתבקשת מתכליתם הכפולה של סעיפי הסודיות: לטובת הנישום - כדי להניעו למלא את חובתו ולגלות את הכנסתו לפקיד השומה ללא חשש שהידע תגיע למקום אחר; ולטובת המדינה - בכך שזהו אחד האמצעים להגיע לגביית מס אמת בכך שהנישום המדווח על הכנסותיו ועסקיו לא יחשוש כי המידע ייחשף בפני אחרים (עניין **יהלומי**, בעמ' 128; עניין **הקורנס**, בפס"9; **חסינות ואינטרסים מוגנים**, עמ' 1019-1018).

16. עם זאת, מהעובדה שמדובר בחיסיון יציר הפסיקה נובע כי מדובר בחיסיון יחסי, שלבית המשפט שיקול דעת בהפעלתו ובהסרתו (עניין **הקורנס**, פס"9). בהליך אזרחי שבה רשות המסים אינה בעלת דין והנתבע הוא שמתבקש לגלות ולהעמיד לעיון את המסמכים עליהם חל החיסיון היחסי, חלים הכללים הרגילים של רלוונטיות מול חסיון יחסי, המאפשרים לבית המשפט לאזן בין הערך של חקר האמת לבין ערכים ואינטרסים מוגנים אחרים (**חסינות ואינטרסים מוגנים**, עמ' 1026).

17. בהתאם לפסיקה, המבחן לדיון בבקשה לגילוי מסמכים הוא מבחן כפול ולפיו יש לבחון, ראשית, את רלוונטיות המסמך שגילוי התבקש על שני היבטיה, היינו, האם קיימת זיקה ברורה בין גילוי החומר המבוקש לבין טענותיו של המבקש בהליך העיקרי ומהי מידת תרומתו של הגילוי לקיומו של דיון יעיל, בהתחשב בכלל נסיבות ההליך. שנית, יש לבחון האם קיימים אינטרסים נגדיים המצדיקים למנוע את הגילוי או לצמצמו תוך עריכת האיזון המתאים (ס"ע (חיפה) 32460-04-12 **ויקטור אלון נ' פרויקט מתן שירותים בע"מ** (נבו, 11.2.2014); בג"צ 844/06 **אוניברסיטת חיפה נ' פרופ' אברהם עוז** (נבו, 14.5.2008) (להלן: "**עניין עוז**"); ע"ע 9795-01-12 **גלובוס רשת בתי קולנוע בע"מ נ' מאיר מוסרי** (נבו, 29.3.2012).

18. בכל הנוגע לקיומם של אינטרסים נגדיים המצדיקים למנוע את הגילוי, יש להבחין בין חיסיון ואי קבילות ובין חובת סודיות. בפסיקה נקבע כי חובת סודיות, בניגוד לחיסיון ואי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12339-05-22 פלאס ונצ'רס בע"מ ואח' נ' איזנשטיין ואח'

קבילות, אינה חוסמת כשלעצמה את מסירת הראיה בהליך השיפוט אלא אם כן מדובר בחובת סודיות אשר נוכח תכליתה מוצדק וראוי לגזור ממנה גם קיומו של חיסיון וכי משקיים חיסיון כזה, שהינו, כאמור, חיסיון יחסי, על הטוען לחיסיון להתגבר על משוכה נוספת ולהראות כי העניין שיש בחיסוי הראיה עדיף על הצורך לגלותה לשם עשיית צדק (עניין עוז, לעיל). בעניין עוז נקבע גם כי האיזון בין הצורך בגילוי הראיה לשם עשיית צדק לבין העניין שיש באי גילוי הראיה יכול שימצא בהוראות אשר תינתן על ידי בית המשפט הנוגעות להשחרת פרטים אשר אינם נדרשים באופן ישיר למשפט, זאת על מנת שלא ייחשף יותר ממה שנדרש לצורך ניהול הוגן של התביעה. הוראות הנוגעות לצמצום הפגיעה בערכים המוגנים יכול שתמצא גם במתן הנחיות אשר ייעודן הקטנת חשיפת החומר, כגון, מתן אפשרות עיון רק לעורכי הדין תוך התחייבות לשמירתם על סודיותו, חסימת האפשרות לעיון במסמכים על ידי הגשתם במעטפה חתומה לעיון בית המשפט וכיוצא בכך (שם).

19. סוגיית הרלוונטיות וסוגיית החיסיון אינן מנותקות זו מזו והן מקיימות ביניהן יחס של מעין "מקבילות כוחות" (רע"א 2371/13 רמי לוי שיווק השקמה בע"מ נ' משה דהן (נבו), 8.7.2013).

20. בענייננו, אין מחלוקת בין הצדדים כי להחלטת המיסוי רלוונטיות למחלוקת בין הצדדים אך הם חלוקים בכל הנוגע למידת הרלוונטיות ולהיקפה. במחלוקת זו ראיתי להעדיף את עמדת הנתבעים.

21. אני סבורה כי לצורך חשיפת לוחות הזמנים והתנהלות הנתבעים, שעל פי הנטען דחו את ההכרזה על המיזוג לרגע האחרון ורק לאחר פירוק חברת נטע, די בנתונים שכבר הועברו לתובעים וכי החלטת המיסוי אינה הכרחית לצורך הוכחת הערך שכלצד הביא למיזוג, זאת משאין מחלוקת כי בחברת לושה שיווק החזיקה הנתבעים 1 ו-2 בחלקים שווים וכי חברת YTD הייתה, עובר למיזוג, בבעלותו המלאה של הנתבע 2. אף אין מחלוקת מה היה חלקו של כל אחד מהם בחברה הממוזגת ומכל מקום, באפשרות בעלי הדין להוכיח נתון זה באמצעות מרשמים פומביים גם מבלי להיחשף לתוכן החלטת המיסוי, הנהנית מחסיון יחסי.

22. בהקשר זה יצוין כי חשיפת התאריכים בהחלטת המיסוי לא נועדה להפריך את הטענה שהנתבעים הסתירו מהתובעים את המיזוג, כטענת התובעים בתשובתם לבקשה, אלא להציג הסבר שיניח את הדעת לכך שחרף העובדה שהסכם המיזוג נחתם בשנת 2017 הוא דווח לרשם החברות רק לאחר פירוקה של חברת נטע איזנשטיין, הסבר אשר יש בו לשלול, לעמדתם, את טענת התובעים להסתרה מכוונת. עוד יש לציין כי השאלה האם ניתן יהיה להסיק מהמסמך המושחר את המסקנות שלשמן גולה הוא, עניינה במשקל שניתן יהיה לתת למסמך, ככל שיוגש כראיה בהליך והכרעה בעניין זה אינה נדרשת לעת הזו וכך גם

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12339-05-22 פלאס ונצ'רס בע"מ ואח' נ' איזנשטיין ואח'

ביחס לטענה לפיה יש לגזור מסירוב הנתבעים לגלות המסמך במלואו משמעות ראייתית לחובתם.

23. אף לא ראיתי לקבל את הטענה לפיה הנתבעים עושים בהחלטת המיסוי שימוש סלקטיבי לצורכיהם, המצדיק גילוי המלא של המסמך. לצורך בחינת השאלה האם חשיפת חלקים מהחלטת המיסוי משמע גילוי סלקטיבי ומשכך ויתור על החיסיון, יש לבחון את תכלית החשיפה החלקית, שתלמד אם אכן מנסים הנתבעים להיבנות על "חשיפה סלקטיבית" של החלטת המיסוי (רע"א 6701/17 **שקל סוכנות לביטוח (2008) בע"מ נ' כלל חברה לביטוח** (נבו, 25.10.2017). בענייננו, הנתבעים חשפו חלקים מצומצמים ביותר מהחלטת המיסוי הכוללים את תאריך ההחלטה ואת הסימוכין (הכוללים את תאריך פנייתם הם אל רשות המסים), שכשלעצמם, אני סבורה, כלל אינם חוסים תחת חסיון החלטת המיסוי (כך שממילא אין בגילויים להוות ויתור על החיסיון), זאת מבלי לחשוף חלקים כלשהם מתוכן פנייתם או מתוכן החלטת המיסוי. בנסיבות אלה, אני סבורה, אין בסיס למסקנה לפיה הנתבעים מבקשים לנצל את החיסיון החל באופן סלקטיבי ואין בהתנהלותם כדי ללמד כי הם מוותרים על החיסיון.

24. לבסוף אציין כי לאחר שעיינתי בהחלטת המיסוי אני סבורה כי הפגיעה בערכים העומדים בבסיס החיסיון כתוצאה מעיון התובעים בהחלטת המיסוי הם ברורים ומובהקים בעוד הרווח שיפיקו התובעים מכך לצרכי הליך זה הוא שולי, אם בכלל, ואין בכוחו להטות את הכף באופן המצדיק דחיית הבקשה וחשיפת החלטת המיסוי במלואה.

25. הבקשה מתקבלת אפוא. התובעים יישאו בהוצאות הנתבעים בגין בקשה זו בסך כולל של 3,000 ₪.

ניתנה היום, כ"ט אלול תשפ"ו, 11 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

סיגל יעקבי, שופטת